

AKT II

Scena I

U Miecznika, Duża komnata do połowy drzewem wyłożona. Z lewej komin, na którym spory ogień. W głębi drzwi główne, z prawej drzwi do dalszych komnat. JADWIGA, HANNA, Domownicy i sąsiadki siedzą u krosien zajęte wyszywaniem koberca, w głębi kilka wiejskich dziewcząt przędzie na kołowrotkach.

Nr 6. CHÓR KOBIEC

Allegretto $\text{♩} = 132$

Vni. *pp* *fp* Qu. *mf*

85 *pp* *fp* Fag. Cl.

Fl. *fp* Vc. *fp*

(Kurtyna) *legato*

pp 3 4-1

86 Vni. *f* *dim.* *pp*

CORO

SOPRANI *p*
 Spod i - gie - lok kwia - ty ros - na, mar - to za - ście - glem śnie - g, za - haj, za - haj

ALTI *p*
 Kwia - ty ros - na, m - kule za - ście - glem śnie - g,

S7

S *mp*
 ho - za wios - no, że cię tu - li śnie - g! Za - nim nie - bu - się u - ko - rzy twój ko - bie - rzec

A *mp*
 ho - za wios - no, że cię tu - li śnie - g! Za - nim nie - bu - się u - ko - rzy twój ko - bie - rzec

S7 Fl., Cl., Vln

S
 zró - z, my pod sto - py Mat - ki Bo - żej nasz zło - ży - my już.

A
 zró - z, my pod sto - py Mat - ki Bo - żej nasz zło - ży - my już

88

S. Za - - - - - nim wio-sen - ne przyjdą da - ry mnóstwo mło - dych par,
 A. przyjdą da - ry mnóstwo mło - dych par,

(tr~~~~~) Vni 88

S. na bła-wa - tach tej o - fia - ry sere za-mie - nią dar, za - mie - nią
 A. na bła-wa - tach tej o - fia - ry sere za-mie - nią dar za - mie - nią

Cl. Vni

S. sere, za - mie - nią dar - - - - - ! Nim wio - sen - ne
 A. sere, za - mie - nią dar - - - - - ! Nim wio - sen - ne przyj - da

Fl. Ob. Vni

89

S. przyjdą da - ry mnóstwo mło - dych par, na bła - wa - tach tej o - fia - ry

A. da - ry mnóstwo mło - dych par, na bła - wa - tach tej o - fia - ry

89

legato *f* *dim.*

S. serce za - mie - nią dar

A. serce za - mie - nią dar

p

(Hanna, Jadwiga i młode panienki między sobą)

JADWIGA

p
Wiesz co? Wiesz co? Nim

90 Allegro ♩ = 144

Ob. *p* Vni Vle *pizz.* Cl, Fl. *Qu, pizz.*

J. gości zwabi zmrok, mam myśl, mam myśl, wszak jutro Nowy Rok, w ta - kie-go wi - lię świę - ta bu -

sim.

91

J. -da - ją dziew - czę - ta, ja - kiego ptaszka spe - ta ser - decz - na ich sieć!

(do starszych wieści)

S. Już czas, już czas, za

A. Już czas, już czas, za

91

S. chwi - lę pad - nie zmrok, niech nasz, niech nasz znu - żo - ny spocznie wzrok. Pa -

A. chwi - lę pad - nie zmrok, niech nasz, niech nasz znu - żo - ny spocznie wzrok. Pa -

S. *- mię - tać też na - le - ży, że dziś na wie - cze - rzy goś - ci bę -*
 A. *- mię - tać też na - le - ży, że dziś tu goś - ci bę -*

92
 S. *- dzie - my mieć, my - śli - wych dość mło - dzie - ży bę - dzie - my tu dziś*
 A. *- dzie - my mieć, my - śli - wych dość mło - dzie - ży bę - dzie - my tu dziś*

STARSZA NIEWIASTA

93
Cięż - ko wam przy i - gle, cięż - ko wam przy i - - - gle, toć
 S. *mieć!*
 A. *mieć!*

f Qu. *p* *f* *p*

♩ = 104

93

St.N.

je - szcze ka - wał dnia, a - le ko - mu w głowie fi - gle, o ro - bo - tę a - ni

(Hanna, Jadwiga i inne dziewczęta siadają napowrót do krosien)

St.N.

dbał

(Wszyscy)

S.

Z pod i - gie - łek kwia - ty ros - ła, mknę za ście - giem śnieg, za - tuj, za - tuj

A.

kwia - ty ros - ła, mknę za ście - giem śnieg,

Allegretto ♩ = 132

Vni

Vc.

S.

94

ho - za wios - no, że cię tu - li śnieg! Za - nim nie - bu się u - ko - rzy

A.

ho - za wios - no, że cię tu - li śnieg! Za - nim nie - bu się u - ko - rzy

94

Fl. Cl. Vni

sim.

S.
 twój ko - bie - rzec z róż, ny pod sto - py Mat - ki Bo - żej nasz zło - ży - my

A.
 twój ko - bie - rzec z róż, ny pod sto - py Mat - ki Bo - żej nasz zło - ży - my

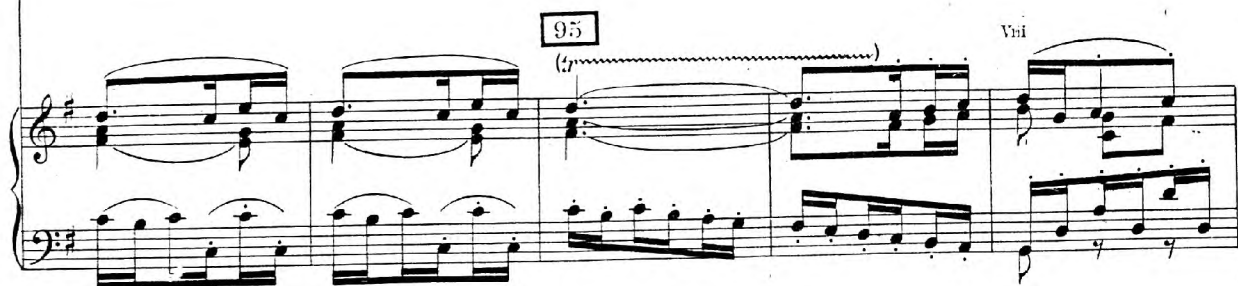

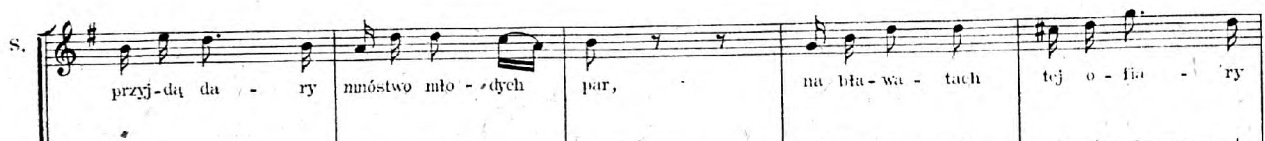
95

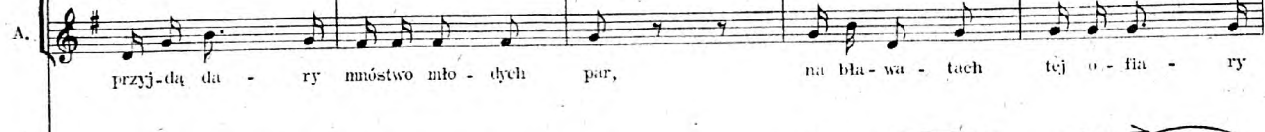
S.
 już. Za - - - - - nim wi - sen - ne

A.
 już

95

(tr.)
Viv

S.
 przy - dą da - ry mnóstwo mi - dych par, na bla - wa - tach tej o - fia - ry

A.
 przy - dą da - ry mnóstwo mi - dych par, na bla - wa - tach tej o - fia - ry

S. sere za - mie - nią dar, za - mie - nią sere, za - mie - nią

T. sere za - mie - nią dar, za - mie - nią sere, za - mie - nią

Vni

Allegro 96

S. dar! Ej dość! Ej dość! Wnet

T. dar! Ej dość! Ej dość! Wnet

Allegro ♩ = 144 96

ob, p

Vni plzz

Cl. Fl.

Qu. pizz.

S. goś - ci zwa - bi mrok, wszak ju - tro No - wy Rok, wszak ju - tro No - wy Rok! Już

T. goś - ci zwa - bi mrok, wszak ju - tro No - wy Rok, No - wy Rok! Już

sim.

S. *cresc.*
dość, już dość, wszak ju - tro No - wy Rok, w ta - kie - go wi - lię świę - ta ba -

A.
dość, już dość, wszak ju - tro No - wy Rok, w ta - kie - go wi - lię

STARSZA NIEWIASTA

97

f
Cięż - ko wam przy

S.
da - ją dziew - czy - ta, ja - kie - go ptaszka spy - ta ich się,

A.
świę - ta ba - da - ją dziew - czy - ta kto wpad - nie w ich się,

97

♩ = 104

St.N.
i - gle, cięż - ko wam przy i - - gle! Toć je - szcze ka - wał

poco rit. **Allegretto**

St.N. dnia, a - le ko - mu w głowie fi - gle o ro - bo - ty a - ni dba.

S. *p* Nim wiosen - ne przyjdą da - ry,

A. *p* Nim wiosen - ne przyjdą da - ry,

poco rit. *p* Fl. Cl. Vni

S. mnóstwo mło - dych par, na bła - wa - tach tej o - fia - ry sere za - mie - nia

A. mnóstwo mło - dych par, na bła - wa - tach tej o - fia - ry sere za - mie - nia

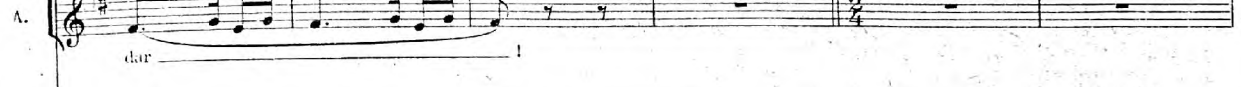

HANNA (wesolo wstając od koszenia)

Più mosso

Ej dość!

S. dar, dar

A. dar

(pizzicato) **Più mosso** ♩ = 152 *f* *p* Qu.

(Podczas śpiewu Hanny starsze niewiasty odstawiają kosza, chwytają robotę, dziewczęta wynoszą kolowrotki, po czym przynoszą wosk

H. *mp*

Nim wszy - cy po - bie - żą za - sta - wiać sto - ły dla oj - cow - skich

98

fp *fp*

i tyłek i różnicę większy od nich wkomino. Starsze niewiasty przypatrują się z uśmiechem tym przygotowanym do wróżby. Niektóre

H. go - ści, chwil - kę po - świę - my jeszcze przed wie - cze - rzą na jed - ną

fp *cresc.*

pomagają młodemu. Hanna wychodzi na prawo.)

H. z naszych naj - waż - niej - szych trosk, u - chyl - my wróż - bą za - sto - nę przy - szłości,

f *p* *poco allarg.*

99

sf *pp poco allarg.* Qu.

H. naj - waż - niej - szej z na - szych trosk!

100

S. U - chyl - my wróż - bą za - sto - nę przy - szłoś - ci,

A. U - chyl - my wróż - bą za - sto - nę przy - szłoś - ci,

p *p*

100

Qu. Cor.

101 *a tempo*

S. naj - waż - niej - szcj z na - szych trosk! Żwa-wo, Żwa-wo, daj Jał - wi - niu nam tu

A. naj - waż - niej - szcj z na - szych trosk! Żwa-wo, Żwa-wo, daj Jał - wi - niu nam tu

Vni Fl. Ob. *a tempo*

S. wosk, Żwa-wo, Żwa-wo, daj - że, daj - że nam tu wosk, u - chył - my

A. wosk, Żwa-wo, Żwa-wo, daj - że, daj - że nam tu wosk, u - chył - my

102

S. tu ta - jem - ni - ec na - szych trosk !

A. tu ta - jem - ni - ec na - szych trosk !

Fl. Ob. *Qu. pizz.*

Cl. Cor. Fag. Vni *pp*

Nr 7. DUMKA

Andantino ♩ = 72

legg.

p

ff qu.

pp

Viol.

JADWIGA

Biegnie słuchać w la-sy, w knieje,

Legni qu.

p

mf

pizz.

85

J.

dziewcę gdy-by kwiat, z któ-rej stro-ny wiatr po-wie-je,

p

Viol. Vi. Vc.

Più mosso ♩ = 92

z tej przybędzie swat. Z któ-rej stro - ny drzew ko-ro - ny

104

Viol. Vi. Vc.

J.

skło - nią list-ki swe, z tej za swa - tem na - rze-czo-ny wkrót-ce zja - wi się,

J. z tej za swatem wraz wkrót - ce zja - wi się na - rze - czo - ny, na - rze - czo - ny,

J. wkrótce zja - wi się, wkrótce zja - wi się!

105

J. *p* Tempo I. Sto - i dziewięć nad strumieniem, wie - rzy w wróżby cud,

106

J. *Più mosso* drobnią nóżką z ser - ca drżeniem ma - ci kryształ wód.

107

1. Czy-ja po - stać w męt - nej fa - li
uj - rzy w chwili tej, ten z pewnoś - cią w rok najda - lej

1. bę - dzie mę - żem jej, ten z pewnością w rok bę - dzie mę - żem jej,

1. ten z pewnością w rok naj - da - lej bę - dzie mę - żem jej, bę - dzie mę - żem jej.

108

Cl. Fag. *fp* *pp* *f* Tutti

Vni Vc.

Ob. Vni

fpp Cl. Vc.

Vni Fl.

p legg. *pp*

Allegro $\text{♩} = 112$

J. Cze- muż we mnie tak-że trwoga przed wróżba - mi tkwi? Wiem, że przyszłość wręku

fp qu. *f* Fl. Cl.

J. Bu-ga, jednak ser - ce drży! Mo-że grzech, mo-że grzech, kto pra-wo roś - ci

109 Fl. Ob. Cl. Cor.

J. czytać z kart, czytać z kart, — ta-jennych kart. Lecz nie-winnej cie-ka -

cresc. *Poco più lento* *cresc.* *sf*

J. - woś - ci Bóg przeba - czy żart, tak, nie-win - nej cie-ka - woś - ci Bóg przeba - czy

ancora più lento *pp* *fp qu.* *pp*

J. **Allegro** żart.

f *Vii.*

Scena II

Ciż sami, HANNA i DAMAZY (ubrani w kłedy, pończochy i trzewiki i t. d.)

Nr 8. DUETTINO

Tempo di Menuetto $\text{♩} = 126$

DAMAZY (wnosząc za Hanną porcelanową salaterkę pełną wody)

mp HANNA
Gdzież posta-wić to na-czynię? Tu-taj, tutaj, przy ko-mi-nie, wosk top-nie-je, spiesz pan,

DAMAZY (postawiwszy salaterkę do Jadwigi)

HANNA (wesoto)

DAMAZY

H. spiesz! Czy i pa-ni tak-że wróż-ly chcesz? Ja naj-pierwsza. A-le

D. -ni - co tru-dzić rącz-ki próż - na pracą? Gdy bez wróżby prawda szcze - ra, że masz we mnie

D. *ku-wa-te - ra, wszak w tym do - mu, od pół ro-ku, wzdycham, płą - cze noc i*

Ob. Cl. Viol. Fag. Ve.

D. *dzień „wszak od świ - tu aż do zmro - ku pło-nę, wzdycham*

f p fp

HANNA (z niechęcią) DAMAZY *cresc.*

mp

wciąż przy tobie!.. Tak jak cień! Na co wróżby? Słów - ko jedno, a u - padnę do twych

112 *rit. p a tempo cresc.*

113 HANNA

Gdybym rzekła słówko jed - no, pa-nicz byłby u mych

D. stóp! Rzeknij słówko tylko jed - no, a u - padnę do twych stóp!

113 Fl. Cl. Vni. Fl. Cl. Vni

fp

114

H. *p* Lecz na próżno duszę biedną sta -

D. *f marc.* Po-ciesz wzrokiem du-szę bied-ną, a za tydzień weźmiesz ślub.

114

f marc. *pp* *Cor. Qu.* *mf*

H. *f* - wia wszranki ciężkich prób. Na próżno sta-wia

D. *p* *f* Za ty-dzień weźmiesz, ach! za ty-dzień

p *f* *Tutti* *Legni*

115

H. w cięż-kich szran - ki prób.

D. weź - miesz, weź - miesz ślub.

115

Fl. *trump.* *Qu.* *p*

HANNA (wesoło wskazując salaterkę)

mp

Nim u - wieńczę twe na - dzieje, niech pan pil - nie o-kiem szu-ka, jeś-li

Cl. Viol. Cl. Viol. Cl. Viol.

rit. *u tempo*

H. z wosku się u - le-je pański fraczek i pe - ru-ka, wte - dy miłość twą o -

116

II. ce-nię, z cięż- kim lo - sem zgodzę się, jeśli ka-że przezna - czenie, weźmiesz

rit. *a tempo*

II. 117 po - sag mój i mnie! Z ciężkim lo-sem zgodzę się _____, o taki

DAMAZY (spoglądając na salaterkę)

Ja-każ si - łą, ja-każ by to

117 Cl. Viol.

fp

H. *W*źmiesz posag mój i mnie _____!

D. sztu - ką speł - nić to _____, co pra - gnie mo - je serce!

Cl. Viol. *fp*

118

H. _____

D. *cresc.* *f* *sf*
Aj pe - ru - ko! aj pe - ru - ko! poka - że się w sa - la - ter - ce! Niechaj obraz mojej twa - rzy,

Gdy obra - zu pańskiej

118

Qu. Cl. Fag.

119

H. twa - rzy naśla - dowcą będzie wosk,

D. niech się ca - ły zmienię w wosk, niech się w tyg - lu raz usma - ży za - koń - czenie mo - ich

119

Cl. Viol. *f marc.* *p Legni*

H. *to-bie szczęście los na - da - rzy, ja* *roz - pocznę ży - cie*

D. *trosk!*

mf Cor. Qu.

H. *trosk!* *A ja roz - pocznę smut - ne ży - cie trosk,*

D. *Niech - że się raz u - sma - ży za - koń - cze - nie mo - ich trosk,*

Fl. Ob. Cl. *p* *f* *Tutti* *ff*

Fag.

120

H. *to-bie szczęście los na - da - rzy, a mnie bied - nej ży - cie trosk!*

D. *niech się wtyglu raz u - sma - ży za - koń - cze - nie mo - ich trosk, mo - ich trosk!*

Scena III

Ciż sami. MIECZNIK podchodzi z prawej.

MIECZNIK (*recit.*)

Ślicznie! Jak wi - dzę dziewc - ta mo - je pom - nac, że ju - tro jest No - wy

M. Rok, pra - gną się wedrzeć w lo - sów pod - wo - je, prze - niknąć w rój - bą przyszło - ci

121

mf Qu.

JADWIGA (ścisnąc ojca)

MIECZNIK (spozostzegając)

M. zmrok. Lecz zwyczaj ka - że o pół - no - cy. Cie - kawość wszystko u - przedzić chce! A! Pan Da -

Damazego)

DAMAZY

MIECZNIK (z uśmiechem)

M. - ma - zy! Ja do po - mo - cy! Więc i ja tak - że przy - pa - trzę się!

attacca

(Jadwiga miesza wosk w tygielku. Hanna przysuwa salaterkę z wodą. Inne kobiety otaczają je ciekawie.)

Nr 9. KWARTET I CHÓR KOBIET

HANNA, JADWIGA, DAMAZY, MIECZNIK.

Andantino $\text{♩} = 72$

Viol. *p*

Qu.

Fl.

122

HANNA

Już o - gień pło - nie, ku na - szej stro - nie

JADWIGA

Już o - gień pło - nie, ku na - szej stro - nie

122

Vni

123

H. pa - da - ją skry - - - W pier - si ko - le - ją

J. pa - da - ją skry; W pier - si ko - le - ją

SOPRANI *p*

Pa-da - ja skry - - -

ALTI *p*

Pa-da - ja skry - - -

123

Cl.

H. *pp*
 stra - chem, na - dzie - ją ser - dusz - ko drży.

J.
 stra - chem, na - dzie - ją ser - dusz - ko drży.

S. *pp*
 Ser - dusz - ko

A.
 Ser - dusz - ko

124

S. *p*
 drży. Wty - glu się

A.
 drży.

124

F1. Vnl

pp Ob. Vle

S.
 pie - ni,

A. *p*
 w ty - glu się

125

H. *Za-cieka - wie - - ni wstrzymują głos, dziew - cze wnet — tu - zo -*

J. *Za - cieka - wie - - ni wstrzymu - ją głos,*

S. *Za - cie - ka -*

A. *pie - ni .*

125

fp pp fp pp pp

Qu. Legni Qu. Legni

Viol. Cl. Qu. Cor.

H. *- ba - czy, dziew - cze wnet — tu zo - ba - czy,*

J. *wstry - mu - ją głos — , wstry - mu - ją*

S. *wie - - ni, za - cie - ka - wie - - ni;*

A. *Dziew - cze wnet — tu zo - ba - czy, dziew - cze wnet — tu - zo -*

H. zo - ba - czy, co ——— też jej ——— prze - zna - czy ka - pryś - ny

J. głos , zo - ba - czy, co też jej ——— prze - zna - czy ka - pryś - ny

S. zo - ba - czy, co ——— też jej ——— prze - zna - czy

A. - ba - czy, zo - ba - czy, co ——— też jej ——— prze - zna - czy

126

H. los! Co jej przezna -

J. los! Los ——— kapryś - ny los ——— , kapryś - ny

S. ka - pryśny, kapryś - ny los ——— , kapryś - ny los ——— , kapryś - ny

A. ka - pryś - ny los ——— , kapryś - ny los ——— , kapryś - ny

126

H. *- czy, co jej prze - zna - - - czy, co jej prze - zna - - -*

J. *los, ka - prysz - ny los, ka - prysz - ny*

S. *los*

A. *los*

Ob. *Cl.*

pp

(Hanna wylewa воск roztopiony na wodę, po czym stawia na stoliku salaterkę. Wszyscy z ciekawością otaczają stół, Miecznik zbliża

H. *- czy, przezna - - - czy los.*

J. *los przezna - - - czy ka - prysz - ny los.*

S. *przezna - - - czy los.*

A. *przezna - - - czy los.*

f

sf

p

rit.

Fl.

się także ze śmiechem.)

♩ = 126

Moderato assai

JADWIGA

Patrz, wszak to szyszak, to przył-bi-ca, tyl-ko

127 Viol. *pp* Vle. > Fl. Ve.

DAMAZY (zaglądajac)

J. *Mod.* piór nad ni-mi brak. Zdaje mi się, że to frak.

S. *p* To nie frak, nie, nie frak, pa-nu się wy-da-je

A. *p* To nie frak, nie, nie frak, pa-nu

Vni. Ve.

128

JADWIGA

Tutaj tarcza, tu zbro-i-ca, tu ko-py-tem koń u-

(pokazujac)

S. tak, to nie frak. Tutaj tar-cza, tu zbro-i-ca tu ko-

A. się wyda-je tak. Tutaj tar-cza, tu zbro-i-ca,

128*poco più animato ed accel.*

Legni Qu. Cor.

129

J. - de - rza, koń — przy dę-bie koń.

S. py-tem koń u - de-rza, koń u - de - rza, koń przy dę - bie, to wy- raż - nie, koń przy

A. tu ko - py-tem koń u - de - rza, koń przy dę - bie, to wy- raż - nie,

129

S. *cresc.* dę - bie, bo to dąb, a to koń, a to koń, tu ko-py-tem, tu ko- py-tem koń u-de-rza.

A. bo to dąb, bo to dąb, tu ko-pytem, tu ko - pytem koń u-de-rza.

Allegro
JADWIGA (do Hanny z uciechą)

130

Pój - dzie panna za ry - ce - rza, pój - dzie za pięk - ne - go; wnet swa-to-wie ją ob - le - ga,

S. Pój - dzie pan-na za ry - ce - rza, pój dzie za pięk - ne - go; wnet swa-to-wie ją o - ble - ga,

A. Pój - dzie pan-na za ry - ce - rza, pójdzie za pięk - ne - go; wnet swa-to-wie ją o - ble - ga,

130

Allegro $\text{♩} = 88$

f **Tutti**

J. jak po-wo - jów kłab! Wnet swa-to-wie ja o - ble - ga, jak po-wo - jów

S. jak po-wo - jów kłab! Wnet swa-to-wie ja o - ble - ga, jak po-wo - jów

A. jak po-wo - jów kłab! Wnet swa-to-wie ja o - ble - ga, jak po-wo - jów

Più mosso

HANNA

Tu-taj koń, a tu dąb, tu-taj koń, a tu dąb, tu przy dę-bie

JADWIGA

kłab! Tu-taj koń, a tu dąb, tu-taj koń a tu dąb, tu przy dę-bie

DAMAZY (odchodząc od stolika i zakumując ręce z rozpęczę)

A pe-ru-ki a-ni wżab, a pe-ru-ki a-ni wżab, a pe-ru -

MIECZNIK

A pe-ru - ki, a pe-ru - ki twojej a - ni

S. kłab! Tu-taj koń, a tu dąb, tu-taj koń, a tu dąb, tu przy dę - bie

A. kłab! Tu-taj koń, a tu dąb, tu-taj koń, a tu dąb, tu przy dę - bie

Più mosso $\text{♩} = 112$

131

H. *p* koń, tu-taj koń tu dąb, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, a pe -

J. *p* koń, tu-taj koń tu dąb, pe - ru - ki, a pe -

D. *p* - ki, mej pe - ru - ki, a pe - ru - ki a - ni wżab, a pe - ru - ki a - ni wżab, a pe - ru - ki, a pe -

M. *p* wżab, a pe - ru - ki twej, pe - ru - ki twej, pe -

S. *p* koń, tu-taj koń a pe - ru - ki, a pe - ru - ki, a pe - ru - ki

A. *p* koń, tu-taj koń a pe - ru - ki, a pe - ru - ki, a pe - ru - ki

Fl. Ob. Cl. *pp* Qu. Cor.

131

H. *ff* - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni

J. *ff* - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni

D. *ff* - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni

M. *ff* - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni

S. *ff* a - ni a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni

A. *ff* a - ni a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni wżab, pe - ru - ki a - ni

f *ff* Tutti

132

H. w zab, a - - - ni w zab!

J. w zab, a - - - ni w zab!

D. w zab, a - - - ni w zab!

M. w zab, a - - - ni w zab!

S. w zab, a - - - ni w zab.

A. w zab, a - - - ni w zab.

132

MIECZNIK (biorąc Damazego na stronę, wesóło)

Moderato

Słyszysz wroźby tej wy-razy za „rycerza“ to mi zięć! Płacz serceń - ko, płacz Da - ma -

p qu.

(Podczas rozmowy Miecznika z Damazym, kobiety wstawiły powtórnie do ognia wosk, który tym razem Jadwiga miesza w tygielku.)

M. - zy, pójdzie z kwitkiem twoja chęć, pój-dzie z kwitkiem two-ja chęć.

Andantino

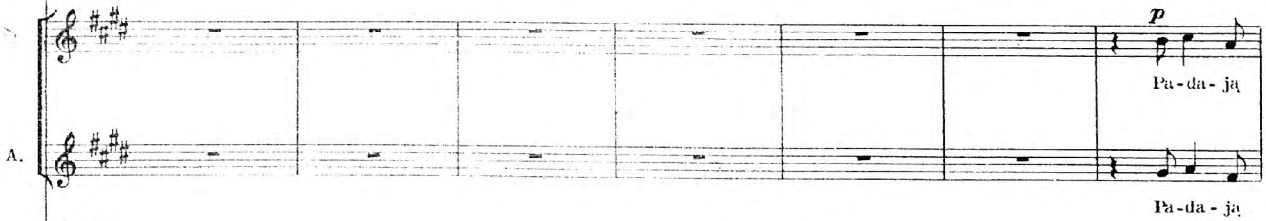
p

133

HANNA

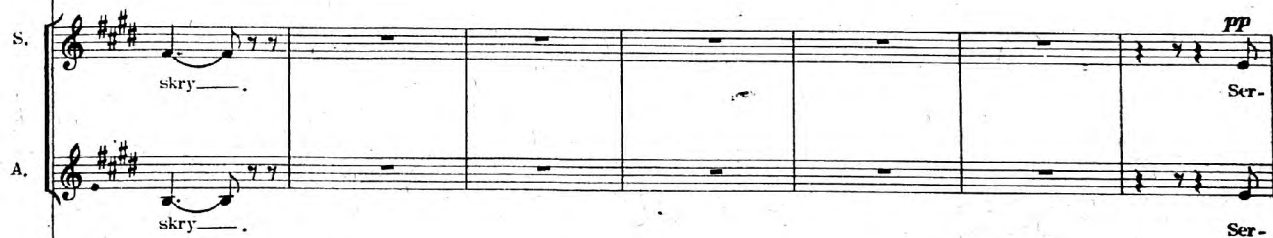
JADWIGA

133

134

134

135

S. *rit.* - ci - z - ko - drzy.

A. - du - z - ko - drzy.

135

Fl.

pp

S. *p* W ty - głu się pie - ni.

HANNA

Za - cieka - wie - - ni wstrzymują głos,

JADWIGA

Za - cieka - wie - - ni wstrzymu - ją

A. *p* W ty - głu się pie - ni.

136

H. *dziew-czę wnet tu zo - ba - czy, dziew-czę wnet tu zo - ba - czy,*

J. *głos, wstrzy - mu - ją głos —,*

S. *Za - cie - ka - wie - ni, za - cie - ka - wie -*

A. *Dziew-czę wnet tu zo - ba - czy, dziew-czę*

136

Viol.
pp
Cl.
Qu. Cor.

H. *zo - ba - czy co — też jej — prze - zna - czy ka -*

J. *wstrzy - mu - ją głos, zo - ba - czy co też jej — prze - zna - czy ka -*

S. *- ni; zo - ba - czy co — też jej — prze - zna - czy*

A. *wnet — tu zo - ba - czy, zo - ba - czy co — też jej — prze - zna - czy*

sf

137

H. *p*
 -prysz - ny los! Co jej prze-

J. *f*
 -prysz - ny los! Los kapryś - ny los

S. *pp*
 ka - prysz - ny, kapryś - ny los, ka - prysz - ny los

A. *pp* *f* *p*
 ka - prysz - ny los, ka - prysz - ny los,

137

f *p*

H. -zna - - - czy, co jej prze - zna - - - czy, co jej prze -

J. —, ka - prysz - ny los, ka - prysz - ny los,

S. —, ka - prysz - ny los

A. *pp*
 ka - prysz - ny los

pp Ob. Cl. *pp*

H. - zna - - czy, przeczna - - czy los.

J. kapryś - ny los, przeczna - czy kapryś - ny los.

S. , przeczna - - - czy los.

A. , przeczna - - - czy los.

Cl. Fl. *f* *sf* *p* *rit.*

Moderato assai HANNA

Patrz - cie, patrzcie, patrzcie chałka, tu sto-do-ły i znów

138

Vcl. *pp* Vle. Fl. Ve.

H. pancierz ta-ki sam. Tu dwie

S. Pancierz, pancierz, taki sam, taki sam, a to szczególniejszy traf taki sam.

A. Pancierz, pancierz, taki sam, taki sam,

139

Vni. Cl. Ve.

poco più animato ed accelerando

H. *ko-sy, tu dwa wo-ly... ka-ra - be - la i plu-*

DAMAZY (zagladajac)
Czy mnie czasem niema tam?

140

H. *- zy - ca, łat - wo*

S. *poco a poco cresc.*
Ka - ra - be - la i plu - ży - ca,

A. *Ka - ra - be - la i plu - ży - ca,*

140

H. *poco a poco cresc.*
wróż - bę wys - nuć stąd ;

S. *łat - wo wróż - bę wys - nuć*

A. *łat - wo wróż - bę wys - nuć*

H. tu - taj chat - ka, tu dwie ko - sy, ła - two

S. stał... tu - taj chat - ka, tu dwie ko - sy, ła - two

A. stał... tu - taj chat - ka, tu dwie ko - sy, ła - two

molto cresc.

H. wys - nuć stąd, że pój-dzie panna za szlachei - ca, za gospodar - ne - go.

S. wys - nuć stąd, że pój - dzie pan - na za szlachei - ca, za gospo - dar - ne - go.

A. wys - nuć stąd, że pój - dzie pan - na za szlachei - ca, za gos - po - dar - ne - go.

ff **Allegro**

ff **Tutti** **Allegro**

141

H. Wnet swa - to - wie tu nadbie - ga jak po - to - ku, jak

S. Wnet swa - to - wie tu nad - bie - ga jak po - to - ku prąd, wnet swa - to - wie

A. Wnet swa - to - wie tu nad - bie - ga jak po - to - ku prąd, wnet swa - to - wie

141

Più mosso

jak po-to-ku, jak po-to-ku prąd. Chatka tu, pancierz tam,

JADWIGA

DAMAZY (*z smutkiem*) Chatka tu, pancierz tam,

ff A Da - ma - zy, a Dama-zy pójdzcie w kął, a Damazy pójdzcie

MIECZNIK

A Dama - zy,

S. tu nad-bie-ga, jak po-to-ku prąd. Chatka tu, pancierz tam,

A.

Più mosso

mf

H. chatka tu, pancierz tam, chatka tu, pancierz tam, łatwa wróż-ba stąd, ha, ha, ha,

J. chatka tu, pancierz tam, chatka tu, pancierz tam, łatwa wróż-ba stąd, że

D. w kął, a Da-ma - zy, a Da-ma - zy; bo to łatwa wróżba

M. a Da-ma - zy pójdzcie, pój - dzie w kął, pójdzcie, pój - dzie w kął, a

S. chat-ka tu, pancierz tam, chat-ka tu, pancierz tam, łat-wa wróż - ba: Pan Da - ma - zy,

A.

Fl. Ob. Cl. *pp* Qu. Cor.

142

H. ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, ten - pój - dzie - w ką. To łat - wa wróżba

J. pan Da - ma - zy pój - dzie, pój - dzie w ką. To łat - wa wróżba
Herrn Da - ma - sy ist es nun vor - bei. Ganz oh - ne Klü - ge -

D. stąd, że Damazy pójdzie w ką, bo to łatwa wróżba stąd, że pój - dzie w ką. To łat - wa wróżba

M. pan Da - ma - zy pój - dzie, pój - dzie w ką. To łat - wa wróżba

S. pan Da - ma - zy, pan Da - ma - zy pój - dzie, pój - dzie w ką. To łat - wa wróżba

A. *ff*

142

f *ff* Tutti

143

H. stąd: Da - ma - zy pój - dzie w ką, pój - dzie w ką.

J. stąd: Da - ma - zy pój - dzie w ką, pój - dzie w ką.

D. stąd: Da - ma - zy pój - dzie w ką, pój - dzie w ką.

M. stąd: Da - ma - zy pój - dzie w ką, pój - dzie w ką.

S. stąd: Da - ma - zy pój - dzie w ką, pój - dzie w ką.

A.

143

(Wszyscy jeszcze rozpatrują się w ulanych wróżbach. Damazy gestami naprzykrza się Jadwidze, która śmieje się z niego.)

MIECZNIK *(recitativo)*
Moderato

Ba-wić się jak chcemy

p qu.

M. możem, wróżb spełnienie rzadki traf; nasze lo - sy wrę - ku Bo - żym, w mi - ło - sierdziu Je - go

(do Damazego, który się zbliżył do Miecznika w tej chwili)

M. praw, w mi - ło - sier - dziu Je - go praw! Lecz je - ze - liś us - nuł

144

M. w głowie, że Ha - nu - się zło-wisz wsiuć, po-wiem Waści wkrótkim sło-wie, ja - kich zięciów pra-gnę

attacca

Nr 10. ARIA MIECZNIKA

Młode dziewczęta kolejno wylewają wosk przy kominie, Jadwiga, Hanna, Damazy i starsze niewiasty otaczają Miecznika.

Allegro moderato ♩ = 84

M. mieć. Kto z mých dziewek ser - ce któ - rej

f Qu. Legni *s f* *p Qu.* Viol.

M. w enych a - fektów w płacze nić, by u - wieńczyć swe kon - ku - ry,

145

M. mu - si dzielnym człekiem być. Pięk - ną du - szę i po - sta - wę

Legni *fp Qu.*

M. *mf* niechaj wszyscy dojrzą w nim, śmia - ła o - ko, ser - ce pra - we mu - si mieć i splateć w je - den

mf

M. rym, mu - si sple - tać wje - den rym!

146

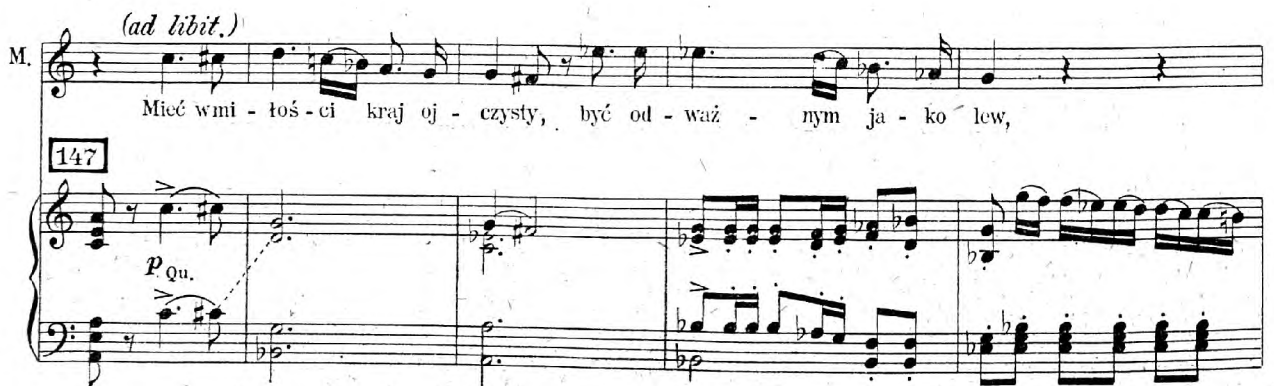
cresc. *f* Tutti

M. Mu - si cnót po-siadać wie-le, ko - chać Bo - ga, kochać brat - ni

p Qu.

M. lud, tę - go krze - sać wka - ra - be - lę, grznieć z gwintów - ki gdy - by znut!

sf *fp* *fp* *f* Tutti

M. *(ad libit.)* Mieć wmi - toś - ci kraj oj - czysty, być od - waż - nym ja - ko lew,

147

p Qu.

M. *crese.* *f*

dla swej zie - mi, dla swej zie - mi ma - cie - rzy - stej

M. *f*

na ski-nienie od - dać krew, na ski-nie-nie od - dać krew!

148 *Legni* *f* Qu. Legni Cor. *ff* Tutti

Ob. *f* Qu. *dim.*

Fag.

M. *p* Qu. *Ob.* *Fl.* *Vni*

Niech mu będzie chęć nie - zna - na lżyć o - byczaj sta - ry swój,

149

M. *Fl.* *Vni*

niech kon - tu - sza i żu - pa - na nie za - mienia w obcy strój.

(z przyćmieniem, patrząc na Damazego)

M.

Kto nie przyjdzie w sercu ta - ki, kto za fraczek od-dał pas, w do - mu tym na ko - per -

150

mf Qu.

M.

- cza-ki na - da - rem - nie straci dro-gi czas, na - da - rem - nie stra - ci

f

M.

czas! Kto z mych dziewczek ser - ce kó - rej w enych a - fektów w pla - cze

Vni
Qu. *p*
Cor.
Trbc.

151 Fl.

M.

nić, mu-si dzielnym człkiem być, mieć w mi - łości kraj oj - czysty, być od -

f Tutti

fp Qu.

M. *-ważnym ja - ko lew, dla swej ziemi ma - cie - rzy - stej na skinie - nie od - dać*

152

M. *krew, mu - si kochać kraj oj - czy - sty, być od - ważnym ja - ko*

f Tutti p f p

(Przy końcu śpiewu Miecznika, dziewczęta kończą wróżby i uprzątając przyrządy, oddalają się, jedne w głąb,

M. *lew, dla swej zie - mi ma - cie - rzyste j na ski - nie - nie, na ski - nie - nie od - dać*

153

Vni fp p Qu. mf Qu. Legni

drugie na prawo, tak że na scenie zostają tylko główne osoby. Hanna i Jadwiga po skończonym śpiewie **obsypują** ojca pieszczotami.)

M. *krew!*

ff Tutti

Scena IV

Miecznik słysząc dzwonki od sań, otwiera drzwi w głębi. MIECZNIK,
HANNA, JADWIGA, DAMAZY, CZEŚNIKOWA.

154

Allegro $\text{♩} = 144$

pp Qu.

f

MIECZNIK (wprowadzając Cześnikową)

To niespodzianka! Pani Cześni - kowa choć raz do roku o życzliwych pa- mię- ta!

155

f *fp* Qu.

CZEŚNIKOWA (witając się)

DAMAZY (z ukłonem)

Wi - taj Miecz - ni - ku! Jak się ma - cie dziew - czę - ta? Wszystkich Opatrzność wdobrym zdrowiu

CZEŚNIKOWA (spozstrzegając)

(oślgła się)

D. chowa! A! Pan Da - ma - zy. A - le o - ni? gdzież

fp Qu. *f*

Cz.

o-ni? czy przyjechali? czy oba-dwa już są? Chciałam uprzedzić, nie ża - ło-wałam ko-ni... Jak-że się wam po-do-

MIECZNIK CZESŃKOWA

Moderato JADWIGA MIECZNIK (żywo)
HANNA

Cz.

-ba-li? Lecz kto? Nie wiecie kto? Stol-ni-ko - wi-cze! Pan Ste-fan! Pan Zbigniew! Sy-no-wie przy-ja-

156

pp

Qu.

M.

-cie - la, jak-że ich wi-dzieć, jak us - cis - nąć ży-cze. Dzi - siaj Miecz-

Allegro CZESŃKOWA

f Qu.

MIECZNIK (j. w.) (do córek)

Cz.

-ni - ku, doznasz te - go we - se - la! Dzi - siaj! dzi-siaj! czy słyszycie? dziś przybę-dą; wyśmie-

M.

-nieci! Śmiałym się, gdybyś zyskał dwóch ry-wa-li! Niech ich wdrodze piorun spa-li! Nic z tego! bratan-ko-wie

Cz.

mi - li nie chcą poznać co ko - cha - nie, aż do gro - bu trwać po - sta - no - wi - li wbeżnym

MIECZNIK HANNA DAMAZY (do Hanny, głośno)

Cz.

sta-nie. Wbeżen - nym sta-nie? Pro-szę u - ni - że - nie! Bar-dzo roz-sąd - ne po - sta - no -

CZEŚNIKOWA

A po-tem, wiem ci ja Mieczni - ku, cze-go ser-ce twe wy - ma - ga, u cie-bie trzyma prym od -

D.

-wie-niel

158

Cz.

-wa - ga na ło-wach czy wbo-jo - wym szy - ku. A o - ni,

Cz. *ach! choć mo - i krew - ni, ja - cys nie po męsku rzewni, a - ni po - dob - ni do swe - go pro - to -*

Cz. *-plasty, za - bobon - ni, trwoż - li - wi, ist - ne dwie nie - wiasty!* 159 *Co słyszę? przez*

MIECZNIK (zdziwiony)

M. *Bo - ga! Na samą myśl, że w Ka - li - nowie dwór się strasznym dworem zowie, śmieszna o - bydła przejuwała*

CZEŚNIKOWA

Cz. *trwoga, Śliczni, śliczni ni ry - wa - le. Trudno wie - rzyc! Dos - ko - na - le! Miał wybor - ny w głowie*

DAMAZY (ze śmiechem) MIECZNIK HANNA (do Jadwigi, śmiejąc się)

(szepce do ucha Jadwidge, poczem śmieją sły obłe)

H. *żart, Te - raz łatwiej ich od - da - lę. Ta - kich zięciów nie chcę wca - le! Tchórz męczyzna dia - bła*

"CZEŚNIKOWA (na stronie) MIECZNIK (do dziewcząt, ze śmiechem)

attacca

Scena V

CIŻ SAMI, SKOLEUBA I CHÓR MYŚLIWYCH.

Nr 11. FINALE

Allegro $\text{♩} = 112$

M.

wart.

f Qu. Legni

Tutti

Qu.

160

(Śmiejąc się)

C O R O

TENORI *ff*

BASSI *ff*

Traf szcze- gól - ny! próż - ne gnie - wy,

ff Tutti

T.

B.

161

próż - ny krzyk, traf szcze - gól - ny, któż do - wie - dzie czyj ten dziki Bo

161

strza - ty dwa,

strza - ty dwa

162

T. *wszakże by - ty strza - ty dwa, bo wszakże by - ty strza - ty dwa, ha, ha, ha!*

B. *ha, ha, ha! ha, ha,*

162

Qu. Legni

T. *ha, ha, ha! tu próżny gniew i krzyk, ha, ha, ha! ha, ha, ha! któż do -*

B. *ha! ha, ha, ha! ha, ha, ha!*

Trbn!

SKOŁUBA

163

T. *- wie - dzie czyj ten dzik! Próżny gniew,*

B. *Ja zwa - li - łem, ja zwa - li - łem dzi - ka, ja!*

163

Qu. *p*

MIECZNIK

Pa -

Sk. Z bryki pchnął ja-kiś smyk, prawda! a - le dzik mo - ją ku - lę we łbie ma!

T. próżny krzyk!

B.

M. - no - wie, ci - cho, ci - cho, sza! Nie nie ro - zu - miem, ta - ki krzyk! U -

164

M. - wa - żam po - legł dzik, lecz co zna - czy sprzeczka ta?

T. Wszak by - - -

B. Wszak

164

p Legni

f Qu. Legni

MIECZNIK

No i cóż?

DAMAŻY

To traf ———! by-ty strzały

T. - ty strzały dwa, któż do- wie-dzie czyj ten dzik, wszak by-ty strza-ty

B. by-ty strzały dwa,

ff
Tutti

165

D. dwa.

SKOŁUBA

Psy za - gra - ty, dzik po - my - ka, wprost na

T. dwa. Ponad dro - gą pe - dzi bli - sko,

B.

165

p Legni Cor.
f Tutti
p Legni Cor.

Sk. mo - je sta - no - wi - sko, aż z ra - do - ści czło - wiek zbladł

f Tutti

166

Sk. *Wtem na dro - dze sta - je*

S. A. *CORO (ad libitum)*
Siedzi so - bie za - jąc pod mie - dza, pod mie - dza,

pp Qu. Legni.

Sk. *bry - ka.*

T. *Tak na dro - dze sta - je bry - ka ja - kuś nie - zna - jo - ma*

B.

S. A. *a my - śli - wi o nim nie wie - dza, nie wie - dza.*

mf

Sk. *Dzik szo - ru - je i dwa strza - ły z dwóch - sztur - ma - ków wraz za -*

T. *nam.*

B.

Qu.

167

Sk. *grzmia-ty, z dwóch sztur - ma - ków wraz za - grzmia-ty i o - dy - niec w śnie-gu*

T. *Tak, z dwóch sztur - ma - ków wraz za - grzmia-ty i o - dy - niec w śnie-gu*

B. *z sztur - ma - ków wraz za - grzmia-ty i o - dy - niec w śnie-gu*

S. A. *Sie - da - bi - la - men - ta - je, te - sta - ment - ży - cja - spi - su - je, lie - da - czek,*

167

Qu. Legni *f*

OSSIA

168

Sk. *pad!* *Psy do*

T. *pad! Z dwóch sztur - ma - ków wraz za - grzmia - ty i o - dy - niec pad!*

B. *pad! Z dwóch sztur - ma - ków wraz za - grzmia - ty i o - dy - niec pad!*

S. A. *bie - da - czek!*

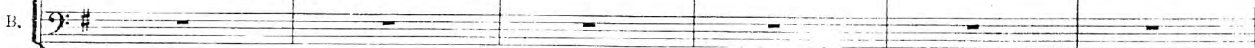
168

f *Tutti* *cresc.* *Tutti* *sfp* Qu.

OSSIA

Sk.
 dzi - ka, ja do dzi - ka, bom jest pewny me - go strza - lu!

T.
 Świadkiem nie - zna - jo - ma bry - ka, że nie

B.

f Qu. Legni

T.
 je - go zwie - rzę to, Lecz po - nie - waż wo - nej bry - ce, ja - dą mło - dzi dwaj szlach -

B.

fp *crese.*

T.
 - ci - ce, doj - dziem praw - dy, o - tóż są

B.

f

169

M. Traf szcze - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik. Traf szcze -

D. Traf szcze - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik. Traf szcze -

Sk. Traf szcze - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik. Traf szcze -

T. Traf szcze - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik. Traf szcze -

B. Traf szcze - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik. Traf szcze -

169

ff Tutti

M. - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik!

D. - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik!

Sk. - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik!

T. - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik! Bo wszakże by - ły strza - ły dwa, bo

B. - gól - ny, niech po - wie - dzą czyj ten dzik! Bo wszakże by - ły strza - ły dwa, bo

strza - ły dwa,

SKOŁUBA

170

Jam just pewien me-go strzała, a pa-no-wie drwią po-ma-tu, żem spu-
 w-zokło by-ty strza-ty dwa.

170

171

-dło-wał do-wieść chea, żem spu-dło-wał do-wieść chea,
 Ja - da, ja - da tu i

171

gra ad lib.

f Tutti
 OSSIA

tak; doj-dziem praw-dy te - raz to, te - raz doj-dziem praw - dy.

OSSIA

(przy końcu powyższego chóru ZBIGNIEW I STEFAN

MIECZNIK

0 - - - tóż są !

DAMAZY

0 - - - tóż są !

SKOŁUBA

0 - - - tóż są !

T.

0 - - - tóż są !

B.

wchodzą na scenę głąbią, a z prawej zaciekawione gwarem kobiety)

172

Cl. solo

rit.

Scena VI

HANNA, JADWIGA, CZEŚNIKOWA, MIECZNIK, ZBIGNIEW, STEFAN,
DAMAZY, SKOŁUBA, MYŚLIWI, sąsiadki i domownicy, na ostatku
MACIEJ

MIECZNIK

(po chwili niemego powitania wchodzących Zbigniewa i Stefana)

recit.

173

O! dro - dzy go - ście! Jak - że mi po - żą - da - ny u - ścisk po - tom - ków

M. *Moderato* ♩ = 80

te - go, com go ko - chał jak bra - ta! Rozszerz - cież się mo - je - go dom - ku

p *Qu.* *Viol.* *p* *Ve.*

M. *Poco più mosso*

ścia - ny! A wy przyj - mij - cie czym cha - ta ho - ęa - ta.

p *Viol.* *Fag.*

(przedstawiając)

M.

174

Tu cór - ki mo - je, tu dru - ży - na żyecz - li - wa.

Cl. *Viol.* *Cl.* *Viol.*

(ZBIGNIEW I STEFAN z daleka witają ukłonem przedstawiane osoby i CZEŚNIKOWĄ)

M. Roz - gość - cież się, każ - dy wam tu bę - dzie

M. rad, na wi - dok wasz mnie sił przy - by - wa ze wspom -

M. - nie - niem le - pszych lat!

175 Vni.

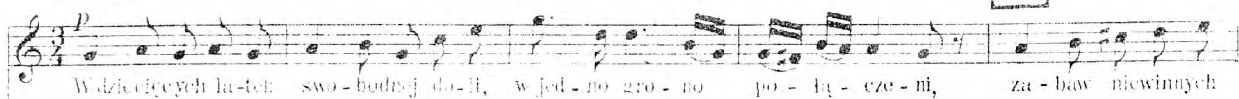
Po recitacjiw HANNA, JADWIGA, CZEŚNIKOWA, MIECZNIK, ZBIGNIEW I STEFAN zbliżają się naprzód, Damazego zaś, Skořuba i myśliwi rozmawiając gestami, zatrzymują w głębi. Gdy wchodzi MACIEJ, wtedy razem ze śpiewem osób będących na przodzie sceny, rozpoczyna się w głębi sprzeczka między myśliwymi, którzy Damazego biorą za sędziego sprawy o dzika.

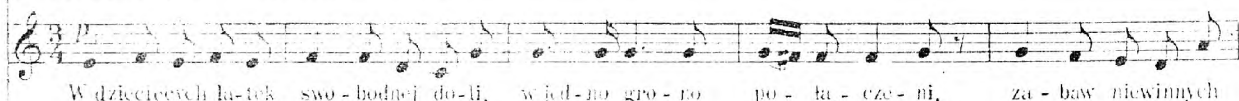
Andante $\text{♩} = 54$

HANNA (opowiada o skradzionym Sycylii i Złotym)

176

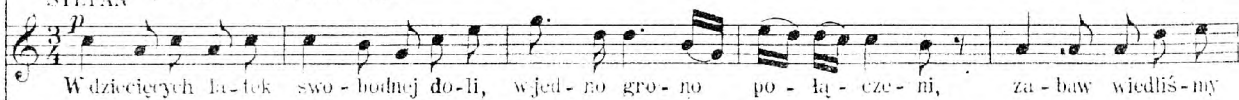
JADWIGA (patrzy na Skołubę i Złotego)

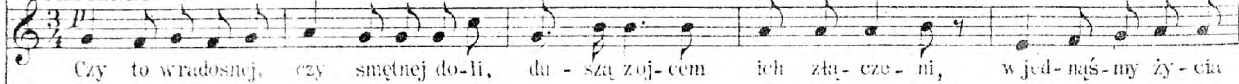
CZEŚNIKOWA (m., patrzcie Kobie na bratanków, Hannę i Jadwigę)

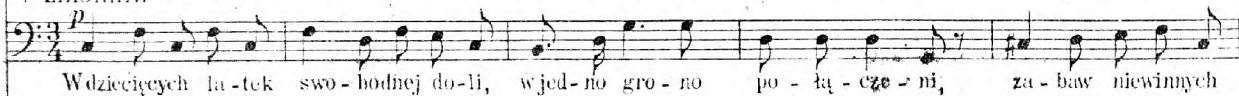
STEFAN (patrzcie na Hannę i Jadwigę)

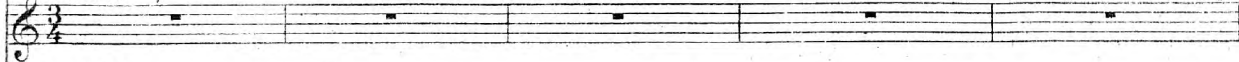
MIECZNIK

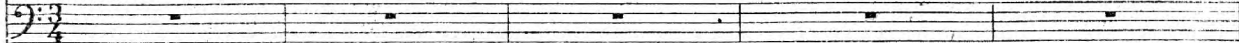
ZBIGNIEW (patrzcie na Hannę i Jadwigę)

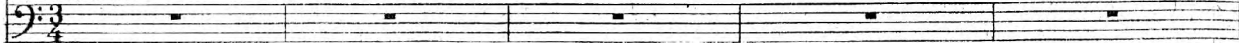
DAMAZY

MACIEJ

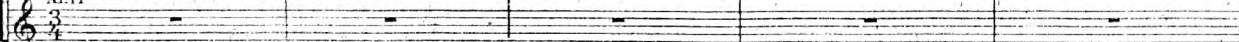
SKOŁUBA

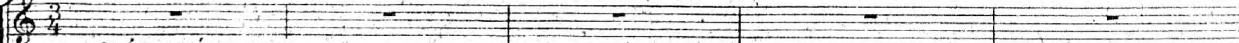
SOPRANI

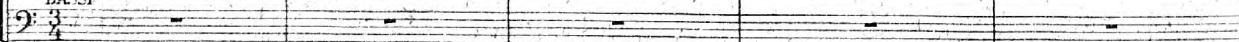
ALTI CHÓR KOBIEC

TENORI

BASSI CHÓR MYŚLIWYCH

Andante $\text{♩} = 54$

176

pp $\text{♩} = 60$

H. wie - dliś-my ko - lej, kła - dąc pso - ty swe na ob - cy karb; w niebezpie - czeń - stwa zna - ne, nie -

J. wie - dliś-my ko - lej, kła - dąc pso - ty swe na ob - cy karb; w niebezpie - czeń - stwa zna - ne, nie -

Cz. w mi - ło - sną ko - lej, lśnią - cą u - ro - kiem tę - czy farb; Lecz skarbnia - ko - wej gdy sło - wo

St. ko - - - lej, kła - dąc pso - ty swe na ob - cy karb. Dziś dwie dzie - wi - ce, kwiaty wio -

M. da - ży - li ko - lej, bio - rąc do - bre, zte na wspól - ny karb. Gdym go u - tra - cił, niechże wza -

Zb. wie - dliś-my ko - lej, kła - dąc pso - ty swe na ob - cy karb. *pp* Dziś dwie dzie -

D.

Mac.

Sk.

S.

A.

T.

B.

$\text{♩} = 60$

Cor.

177

H. - zna - ne, bie-gli dla żar - tu nie-u - stra - sze - ni. Ach! czy ma - my wierzyć

J. - zna - ne, bie-gli dla żar - tu nie-u - stra - sze - ni. Ach! czy ma - my wierzyć

Cz. da - ne, za-den się z za - dną tu nie o - że - ni! Nie, nie

St. - śnia - ne, nasz wi-dok mie - sza, trwoży, ru - mie - ni. Czyż rumieniec nam wza -

M. - mia - nę, wży-wo-ta me - go chłodnej je - sie - ni, je-go sy - nów ser-ca wio -

Zb. - wi - ce nasz wi-dok mie - sza, trwoży, ru - mie - ni. Czyż nam ru -

D.

Mac.

(do wchodzącego Macieja)

Sk. Mam waści, mam, ga-daj-że nam, który z was, jadąc przez

S.

A.

T.

B.

177

fp *qu.*

H. skarb _____ ?

J. skarb _____ ?

Cz. skarb _____ .

Sl. skarb _____ .

M. skarb _____ .

Zb. skarb _____ .

D. _____

(krzyżać w ucho Damazemu)

Mac. To ja sam, a to traf! Tnie dzik, a więc on zaraz paf! ja także

(krzyżać w ucho Damazemu)

Sk. któ-ry z was? To mi traf! Tnie dzik, a więc ja za-raz paf! on także

S. _____

A. _____

T. któ-ry z was? To mi traf!

B. _____

Vle Vni Vle Vni

f *fp* *dim.*

f Vle Vc. Fag.

178

H. Czy ma - - - - - my

J. Czy wie - rzyć ma - - - - - my w tak na - - - - - głą

Cz. Sil - - - - - nym o - - - - - po - - - - - rem im w dro - - - - - dze

St. Czy nam w za - - - - -

M. Te - - - - - ser - - - - - ca ich wio - - - - -

Zb. (n. s. wśród otaczających go myśliwych, z których radby się wycofać) Czyż - - - - - nam w za - - - - - mia - - - - - ne

D. To mi kram! Mnie pil - - - - - niej tam - - - - - , naj - - - - - droż - - - - - szy

(do Skołyby)

Mac. pęc! A - - - - - leż ko - - - - - le - - - - - go, mój! czyż przeczyć mam? że to ja sam,

(do Macieja)

Sk. pęc! A - - - - - leż ko - - - - - le - - - - - go, mój! Kłam wasze kłam! Toć że ja sam,

S. Wi - - - - - dząc tych spoj - - - - - rzeń trwoż - - - - - na za - - - - - mia ne, mo - - - - - zna by

A. (do Damazego)

T. Gdy sprzeczki bie - - - - - ga, kiedy sprzeczki biega, sądzić pro - - - - - szę

B. Gdy sprzeczki bie - - - - - ga,

178

Cl. Vni

p Cor. Timp. Bassi Cor.

ad lib. col 8

PWM 895

H. wie - rzyć od - wa - gi *cresc.*

J. zma - ne, że od - wa - gi stra - ci - li *cresc.*

Cz. sta - ne, nie - wczes - nych u - czuć o - ca - łą *cresc.*

St. - mia - ne - nio - są ru - mie - niec *cresc.*

M. - śnia - ne po - wró - cą sta - rej przy - ja - źni *cresc.*

Zb. nio - są, w za - mia - nę nio - są ru - mie - niec

D. czas u - cie - ka włas, najdroższy czas

Mac. ja - dąc przez las, pal - nałem wraz,

Sk. nie wi - dząc was, pal - nałem wraz,

S. wro - - - - - sić z o - czu pro - mie - ni, że

A. pro - - - - - mie - ni, że

T. z te - go kto tu z nich do nie - go wię - cej pra - wa

B. kto tu z nich do nie - go wię - cej pra - wa ma,

Cor. 3 Timp. 3 Bassi 3 ad lib. g. PWM 895

II. ze stra - ci - li skarb

J. skarb, stra - ci - li skarb

Cz. skarb, o - ca - łą skarb

St. za dro - gich wspom - nień skarb

M. skarb, przy - ja - zni skarb, o

Zb. za wspom - nień skarb

D. u - cie - ka włas, naj - droż - szy czas u - cie - ka włas, naj - droż - szy

Mac. pal - ną - łem wraz, ej! to ja sam,

Sk. pal - ną - łem wraz, toć że ja sam, nie wi - dząc

S. serce za - mie - nią skarb.

A. serce za - mie - nią skarb.

T. ma, wię - cej pra - wa ma. Kłam wa - sze kłam, wszak

B. kto tu z nich do nie - go.

Qu. Legni

PWM
895

H. jak - że wie - rzyć, jak - że

J. jak - - - że

Cz. wdro - - -

St. czy ru - mie - niec nam w za -

M. tak! wro - - - ca

Zb. nio - - - są

D. czas u - cie - ka w las, mnie pil - no tam _____! Współ - za - lot -

Mac. ja - dąc przez las, pal - na - tem wraz, tnie dzik a więc,

Sk. was, pal - na - tem wraz, prze - kłę - ty traf,

S. że wkrót - ce ser - ca

A.

T. mó - wi nam, że to on sam.

B.

179

H. wie - rzyć w tu - ka znia - ne,

J. wie - rzyć w znia - ne,

Cz. - dze im sta - ne, nie -

St. - mia - ne nio - są nam,

M. dro - gi skarb,

Zb. ru - nie - niec nam,

D. - ni-ka wi-dzę jas - no - po - śród nas

Mac. ja tak-że pęć! to traf! on pęć! ja paf! pęć!

Sk. ja za-raz paf! to traf! ja pęć! on paf! pęć!

S. nie - po - ka - la - ne wraz

A.

T. tę-gi traf i ten paf! i ten pęć!

B. śmiesz - ny traf!

179

f

H. że od - wa - gi swej stra - ci - li skarb.

J. że od - wa - gi swej stra - ci - li skarb.

Cz. -wczes - nych u - czuć ja o - ca - łą skarb.

St. za tak dro - gich wspom - nień skarb,

M. wró - cą mi przy - ja - źni dro - giej skarb.

Zb. nio - są za tak dro - gich wspomnień skarb.

D. To mi kram,

Mac. Oj żar - ty bie - ga, że ja ko - le - go, że to ja,

Sk. To źle ko - le - go, oj żarty bie - ga, że to

S. wza - jem u - czuć swych za - mie - nia skarb.

A. wza - jem u - czuć swych za - mie - nia skarb.

f. gdy sprzeci - ki bie - si, są - dźże pan z te - go kto tu

1. *p* *Qu.* *f* *Vni* *f* *3* *3* *3*

H. ? Wnie - bez - pie - czeń - stwa nie -

J. ? Wnie - bez - pie - czeń - stwa nie -

Cz. Za - den się z żąd - ną tu

St. Wi - - dok nasz ich

M. Wi - - dok wasz trwo - - ży i

Zb. Wi - - dok nasz trwo - - ży i

(wydzierając się i patrząc durnie na Hannę, to znów na stolnikowiczów)

D. gły tu - ki traf, a więc, a więc,

Mac. więcej praw, a - le ja żadnych tu

Sk. waść wię - cej praw, prze - klę - ty traf ,

S.

A.

T. z nich sądz - że, sądz pan z te - go kto tu z nich do nie - go

B. kto z nich wię - cej praw ma, sądz pan z te - go kto tu z nich do nie - go

mf *Qu.* *sf* *sf*

H. zna - ne i zna - ne tu szli,
 J. zna - ne i zna - ne tu szli,
 Cz. nie, nie o - że - ni, o nie!
 St. trwo - ży i ru - mie - ni;
 M. mie - sza, ru - mie - ni kwia - ty te;
 Zb. mie - sza, ru - mie - ni kwia - ty te;
 D. wyz - wę i paf! on tak - że pęc! Poz - nasz,
 Mac. nie rosz - czę praw, nie! nie to ja,
 Sk. prze - kłę - ty traf, to ja sam,
 S. Wkrót -
 A. Wkrót -
 T. kto tu z nich do nie - go, kto tu z nich ma wię - cej praw. (do Skołuby) Ei! nie
 B.

Ob., Cl.
 Qu.
 Cor. Fag.

H. mie - liż - by stra - cić od - wa - gi

J. mie - liż - by stra - cić od - wa - gi

Cz. ja o - ca - lę u - czuć skarb,

St. za mi - łych wspom - nień u - ro - czy

M. wró - ca mi przy - ja - źni skarb,

Zb. za u - ro - czy wspomnień skarb, za mi - łych

D. poz - nasz ko - le - go, kto zna do ser - ca te - go ma włę - cej

Mac. to ja sam!

Sk. mówię wam!

S. ce tak,

A.

T. kłam! Ej! nie kłam

B.

Ob. Cl.

Cor. Fag.

Cor. Fag. Timp.

Qu.

H. skarb
 J. skarb, od - wa - gi
 Cz. ja o -
 St. skarb, za mi - łych
 M. wró - ca mi przy -
 Zb. wspom - nień u
 D. praw, gdy ta - ki traf, a więc, a więc,
 Mac. słu - chaj - że wać, ja żadnych praw
 Sk. nie słucham nie! bo to mój
 S. wzrok do - pa - tru - je po - mi - mo wo - li
 A.
 T. Tnie dzik, a więc ten paf! a ten znów z bry - ki
 B. Tnie dzik, ten paf! ten z bry - ki
 Qu. *fp* *p.* Timp. *stfp.*

181

H. skarb, ma - my wie - - rzyć, że od - wa - gi dro - gi

J. skarb, że od - wa - gi dro - gi

Cz. skarb,

St. za u - ro - - czych skarb, za u - ro - czych wspomnień

M. skarb, wró - cą mi przyjaź - ni

Zb. skarb, za u - ro - czych wspomnień

D. po - znasz ko - le - go, po - znasz ko - le - go, tak, że

Mac. stu - chajże waść, stu - chajże waść,

Sk. nie, ej! co mi tam, ej! co mi tam, nie, nie,

S. nie - - - - ni,

A.

T. ba - - - - wny traf!

B. traf

181

Qu.
Cor. Fag.

Cl.
Fag.

H. skarb,

J. skarb, u - tra - ci - li dro - gi

Cz. za - den z żad - ną tu się nie o - ze - ni nie, nie, nie,

St. skarb, za u - ro - czych wspom - nięć

M. skarb, wró - cą mi przy - jaź - ni

Zb. skarb, za u - ro - czych wspom - nięć

D. ja od nie - go mam do ser - ca te - go wię - cej praw,

Mac. prze - ciż ja do nie - go żadnych tu nie ro - szczę praw,

Sk. nie, ko - le - go waść do nie - go żadnych nie masz praw,

S. ła - two biec w mi - ło - sna,

A.

T. Sądź pan, sądz pan z te - go

B.

OSSIA

Qu.

Cl. Cor.

Fag.

H. u - tra - ci - li - swej mi - wa - - - - gi dro - gi
 J. skarb, swej od - wa - gi dro - gi
 Cz. ja o - ca - łą u - czuę
 St. skarb, za - - - - - tak dro - gi
 M. skarb, wró - - - - - cą mi przy - jaź - ni
 Zb. skarb, za u - ro - czych wspomnień
 D. mam do nie - go wię - cej
 Mac. wszak ja nie ro - szczę żad - nych
 Sk. żad - - - - - nych, żad - nych nie masz
 S. ko - lej, któ - ra lśni u - ro - - - - - kiem cud - nej tę - czy
 A. i któż to do nie - go, kto z - ich wię - cej tu ma
 T. i któż to do nie - go, kto z - ich wię - cej tu ma
 B. i któż to do nie - go, kto z - ich wię - cej tu ma
 Vni Qu. *cresc.* f Qu. Legni Cor.

182

H. *ff* skarb

J. *ff* skarb

Cz. *ff* skarb

St. *ff* skarb

M. *ff* skarb

Zb. *ff* skarb, w za - mia - - - - - nę

D. praw, wię - cej praw, wię - cej

Mac. praw, śmiesz - ny traf, śmiesz - ny

Sk. *ff* praw, mój dzik, on żadnych nie ma praw, mój dzik, on żadnych nie ma praw,

S. *ff* farb

A.

T. praw, śmiesz - ny traf, śmiesz - ny

B. praw, po - ciesz - ny, wy - śmie - ni - ty traf, po - ciesz - ny, wy - śmie - ni - ty traf,

182

gr

ff Tutti

II, dro - - gi skarb

J. dro - - gi skarb

Cz. dro - - gi skarb

St. dro - - gi skarb

M. dro - - gi skarb

Zb. za dro - - gi skarb

D. praw, wię - - cej praw.

Mac. traf, śmiesz - - ny traf.

Sk. żad - - nych praw.

S. te - - czy farb.

A. traf, śmiesz - - ny traf.

T. traf, śmiesz - - ny traf.

B. traf, śmiesz - - ny traf.

gta

dim.

p ff

(Po śpiewie, pachotek wchodzi z prawej i z poszanowaniem przemawia parę słów po cichu do Miecznika)

MIECZNIK (wesóło do myśliwych)

recitativo

Hej, pa-no-wiel do-syć kłótni, dość my-śliwskiej ba-ta - mutni, do wesel-szych was za-

ff *p Qu.*

(wskazując na prawo, po czym odzywa się do wszystkich)

M. *Allegro*

-pa-sów przy wiece-ry pro-szę tam, Pierwszy to - ast, wszcze - rej

pp *Vni Fl.* *p Timp. Qu.* **183**

(wskazując Zbigniewa i Stefana)

M. chę - ci, wy-chy-li - my ku pamię - ci ich ro - dzi - ca i tych

Cl. *Vni*

184

M. cza - sów, kłó-re wspom - nieć słod - ko nam!

TENORI

BASSI

mf *cresc.*

184

cresc.

(W czasie powyższego recytatywa, gdy Miecznik odszedł w ślab, Zbigniew i Stefan zbliżają się do Cześnikowej, damy i Hanny. Dziewczęta na

MIECZNIK (do Zbigniewa i Stefana)

185

A był to dzielny zuch, po-

T. nam, szelko tak wspomnieć nam.

B. *ff*

185

ff Tutti *p* Qu. Trbe

ich powitanie odpowiadają ukłonem (dygiem). Damy wyrwa się z koła myśliwych i zbliżywszy się na przód sceny, spogląda zazdrośnie na

M. -dobny lwiej na - tu - rze, gdy szło nam wspan, wytr-wa-le zno-sił bu - rze, wśród

T.

B.

p

(Stefana i Zbigniewa, rozmawiających z dziewczętami i Cześnikową.)

M. ho - ju ra - bał w puch, nie lękał się choć czar - ta i wiem, że tak wy - chował sy - now

T.

B.

sf *p*

185 HANNA (między sobą, spoglądając ukradkiem na Zbigniewa i Stefana)

Ba - da - jąc po - stać, ruch, czy trwoźni są wna - tu - rze, czy w nich niewieści

JADWIGA (między sobą, spoglądając ukradkiem na Zbigniewa i Stefana)

Ba - da - jąc po - stać, ruch, czy trwoźni są wna - tu - rze, czy w nich niewieści

CZESNIKOWA

- - - - -

STEFAN

Nasz ro - dzie był to zuch, po - dobny lwiej na - tu - rze i kie - dy szło mu

MIECZNIK

dwoch.

ZBIGNIEW

Nasz ro - dzie był to zuch, po - dobny lwiej na - tu - rze i kie - dy szło mu

DAMAZY

- - - - -

MACIEJ (rozglądając się)

W tym strasznym dwo - rze ruch, dzi - waczny wswej na - tu - rze, oj! bia - da nam, oj

SKOŁUBA

- - - - -

SOPRANI

- - - - -

ALTI

- - - - -

TENORI

- - - - -

BASSI

- - - - -

186

Vni

Ob. Cl. Fag. *p*

sf

p Qu.

Ob. Cl. Fag.

H. *mf*
 duch, cie - ka - - - wa rzecz. Ba - da - jąc po - stać, ruch o

J. *mf*
 duch, rzecz cie - ka - woś - ci war - ta. Ba - da - jąc po - stać, ruch o

Cz. (d. s.) *mf*
 Ah! sprze - ciwień - stwa duch go -

St. *mf*
 wspak, wytr - wa - le zno - sił bu - rze. Nasz ro - dzie był to zuch, po -

M. *mf*
 Ich ro - dzie był to zuch, po -

Zb. *mf*
 wspak, wytr - wa - le zno - sił bu - rze. Nasz ro - dzie był to zuch, po -

D. (n. s.) *mf*
 Więc mam ry - wa - li dwóch, lecz,

Mac. *mf*
 tak, ja tu coś zło - go wró - że. W tym strasznym dwo - rze ruch dzi -

Sk. (n. s. patrząc na Macieja) *mf*
 Ten wlażł mi jak zły duch, myśl -

S.
 A.
 T.
 B.

Vni *f* *Qu.* *p* *mf* *Qu. Legni* *Cor.* *Timp.* *Trbc* *Tmbro*
 187

H.
trwożnej ich na - tu - rze, ja coś na wspaniałym stry - jen - ki sło - wom - wró - że... Czy

J.
trwożnej ich na - tu - rze, ja coś na wspaniałym stry - jen - ki sło - wom wró - że... Czy

Cz.
-tu - je dla mnie bu - rze! Ja tak, on wspaniałym, coś nie - do - bre - go wró - że! Sza -

St.
-dobny łwiej na - tu - rze, gdy szło mu wspaniałym wytr - wa - le zno - sił bu - rze! Wśród

M.
-dobny łwiej na - tu - rze, gdy szło nam wspaniałym wytr - wa - le zno - sił bu - rze! Wśród

Zb.
-dobny łwiej na - tu - rze, gdy szło mu wspaniałym wytr - wa - le zno - sił bu - rze! Wśród

D.
je - śli o - ba - tcho - rze, wiem już, wiem jak o - bydwóch stąd wy - ku - rze. Gdy

Mac.
-wacny w swej na - tu - rze, o! tak, o! tak, ja tu coś złe - go wró - że. I

Sk.
-liwskiej twej na - tu - rze, już wiem, wiem jak wy - bor - nie się przy - słu - że. U -

S.
A.
T.
B.

p *mf*

188

H. w nich niewieś - ci duch, rzecz cie - ka - woś - ci war - ta, wiem już, wiem

J. w nich niewieś - ci duch, rzecz cie - ka - woś - ci war - ta, wiem już, wiem

Cz. - ta - nie mo - je w puch, ob - mo - wa nie nie war - ta, czym tu... i

St. bo - ju ra - bał w puch, nie lę - kał się choć czar - ta i tak, o

M. bo - ju ra - bał w puch, nie lę - kał się choć czar - ta i wiem, ze

Zb. bo - ju ra - bał w puch, nie lę - kał się choć czar - ta i tak, o

D. w nich nie - męs - ki duch, u - ciekna stad do czar - ta, oh! tak, tak,

Mac. ten myśli - wy zuch za - kra - wa mi na czar - ta, jak stad, ach!

Sk. - po - je cię za dwóch, gdy łeb za - ma - ci kwar - ta, bierz broń i

S.

A.

T.

B.

188

189

H. jak po - zna-my, któ-ry zuch, po -

J. jak po - zna-my, któ-ry zuch, czy

Cz. jak znie - chę - cię bra - ei dwóch, coś

St. tak, wy - cho-wał sy - nów dwóch, po -

M. tak wy - cho-wał sy - nów dwóch, po -

Zb. tak, wy - cho-wał sy - nów dwóch, po -

D. tak, ich za-miar pój-dzie w puch, lecz

Mac. jak pa - ni - czów wyrwać dwóch, ja

Sk. tak traf dzi - ka je - śliś zuch, wy -

S. Ich ro - dzie był to dziel - ny zuch po -

A. Ich ro - dzie był po -

T. Ich ro - dzie był po -

B. Ich ro - dzie był po -

189

Trbe Vni

Tutti

H. - zna - - - my, któ-ry zuch, po - zna - my

J. trwoż - ni są wna - tu - rze, po - zna - my, któ-ry

Cz. nie - do - bre - go wró - że, o jak zniechęcić

St. - do - bny lwiej na - tu - rze, wy - cho - wał sy-nów

M. - do - bny lwiej na - tu - rze, wy - cho - wał sy-nów

Zb. - do - bny lwiej na - tu - rze, wy - cho - wał sy-nów

D. je - - - śli o - ba tcho - rze, ich za - -

Mac. tu coś złe - go wró - że, jak ich o - ca - lić

Sk. - bor - nie się przy - słu - że, u - po - je go za

S. - do - bny lwiej na - tu - rze, gdy szło mu wspan, to zawsze go pod - no - sił dziel - ny

A. - do - bny lwiej na - tu - rze, gdy szło mu wspan, pod - no - sił dziel - ny

T. - do - bny lwiej na - tu - rze, gdy szło mu wspan, pod - no - sił dziel - ny

B.

H. duch. Rzecz cie - ka - woś - ci war - ta, czy w nich niewieś - ci duch,

J. zuch. Rzecz cie - ka - woś - ci war - ta, czy w nich niewieś - ci duch,

Cz. dwóch, ob - mo - wa nie nie war - ta, swa - ta - nie mo - je w puch,

St. dwóch, nie lę - kał się choć czar - ta, o dziel - ny to był zuch,

M. dwóch, nie lę - kał się choć czar - ta, o dziel - ny to był zuch, wśród bo - ju

Zb. dwóch, nie lę - kał się choć czar - ta, o dziel - ny to był zuch, wśród bo - ju

D. miar w puch, u - cie - kną stad do czar - ta, ich za - miar pój - dzie w puch,

Mac. dwóch, za - kra - wa coś na czar - ta, ma tak dzi - wa - czny ruch, o! bia - da

Sk. dwóch, gdy łeb za - kre - ci kwar - ta, traf dzi - ka je - śliś zuch, gdy łeb za -

S. duch, wśród bo - ju

A.

T. duch, ich ro - dzie był to zuch, wy - cho - wał sy - nów dwóch, wśród bo - ju

B.

190

H. po - zna - - - - - my duch, rzecz cie - ka - woś - ci

J. po - zna - - - - - my duch, rzecz cie - ka - woś - ci

Cz. swa - ta - - - - - nie w puch, ob - mo - wa nie nie

St. to dziel - - - - - ny zuch, nie lę - kał się choć

M. ra - bał w puch, o tak był to dziel - ny zuch, nie lę - kał się choć

Zb. ra - bał w puch, o tak był to dziel - ny zuch, nie lę - kał się choć

D. ich za - - - - - miar w puch, u - cie - kną stąd do

Mac. nam, oj! bia - da, Jak ich o - ca - lić dwóch, za - kra - wa coś na

Sk. - ma - ci kwar - ta, traf dzi - ka je - śliś zuch, gdy łob za - kre - ci

S. ra - bał w puch, o dziel - - - - - ny to dziel - ny zuch,

A. - - - - -

T. ra - bał w puch, o tak był to dziel - ny zuch, ich ro - dzie był to

B. - - - - -

190

H.
war - ta, czy w nich niewieś - ci duch, o tak

J.
war - ta, czy w nich niewieś - ci duch, o tak

Cz.
war - ta, swa - ta - nie mo - je w puch, o tak

St.
czar - ta, o dziel - ny był to zuch, o tak

M.
czar - ta, o dziel - ny był to zuch, wśród bo - ju rą - bał w puch, o tak, dia - ble

Zb.
czar - ta, o dziel - ny był to zuch, wśród bo - ju rą - bał w puch, o tak, dia - ble

D.
czar - ta, ich za - miar pój - dzie w puch, o tak

Mac.
czar - ta, ma tak dzi - wacz - ny ruch, oj! bia - da nam, oj bia - da nam, ja - kiś

Sk.
kwar - ta, traf dzi - ka je - śliś zuch, gdy łeb za - kre - ci kwar - ta traf, po - coś

S.
wśród bo - ju rą - bał w puch, o tak

A.
zuch, wy - cho - wał sy - nów dwóch, wśród bo - ju rą - bał w puch, o tak, dia - ble

T.
zuch, wy - cho - wał sy - nów dwóch, wśród bo - ju rą - bał w puch, o tak, dia - ble

B.

H. po -

J. po - -

Cz. swa -

St. ten

M. wbo - ju ra - bał w puch, dia - ble wbo - ju ra - bał w puch, od -

Zb. wbo - ju ra - bał w puch, dia - ble wbo - ju ra - bał w puch, od -

D. , ich

Mac. to nie - mi - ły ruch, ja - kiż to nie - mi - ły ruch; ja tu coś złe - go wró - zę

Sk. wlaż tu jak zły duch, po - coś wlaż tu jak zły duch; u - po - ję cię za dwóch, bierz

S. dziel - ny to był, dziel - - - ny to był zuch, znać wy - cho - wał już

A.

T. wbo - ju ra - bał w puch, dia - ble wbo - ju ra - bał w puch i znać, że tak wy - cho - wał

B.

H. zna - - - - - my duch, 'wiem już, wiem jak po -

J. zna - - - - - my duch, wiem już, wiem jak po -

Cz. ta - - - - - nie w puch, czym tu i jak znie -

St. dziel - - - - - ny zuch i tak, o tak wy -

M. waż - - - - - ny zuch i tak, o tak wy -

Zb. waż - - - - - ny zuch i tak, o tak wy -

D. za - - - - - miar w puch.

Mac. bia - - - - - dał

Sk. broń i tak, bierz broń i tak, traf

S. tak - - - - - tych sy - nów dwóch, to znać, że tak wy -

A. tak - - - - - tych sy - nów dwóch, to znać, że tak wy -

T. tak - - - - - tych sy - nów dwóch, to znać, że tak wy -

B. tak - - - - - tych sy - nów dwóch, to znać, że tak wy -

ff

191

H. - znamy któ-ry zuch.

J. - znamy któ-ry zuch.

Cz. - chęć bra-ci dwóch.

St. - chował sy-nów dwóch.

M. - chował sy-nów dwóch.

Zb. - chował sy-nów dwóch.

D. Wieg' mam ry-wa - li dwóch, o - bydwóch stał wy - ku - rzę!

Mac. W tym

Sk. dzi-ka je-śliś zuch!

S. - cho-wał sy-nów dwóch.

A.

T. - cho-wał sy-nów dwóch.

B.

191

Cl *p*
Fag.

Fl.

Qu.

MACIEJ

(n. s.)

(pokazując)

straszny - m dwa - rze ruch, dzi - waczny w swej na - tu - rze i ten my - śli - wy

Mac. zuch za - kra - wa mi na czar -

192

Mac. ta, jak stąd, ach, jak pa - ni - czów wyrwać dwóch, jak

Mac. stąd, ach, jak, pa - ni - czów wyr - wać dwóch

S. Ich ro - dzie był to

A. Ich ro - dzie był to

193

193

STEFAN *p*
Nasz ro - dzie był to zuch, po -

ZBIGNIEW *p*
Nasz ro - dzie był to zuch, po -

Mac. *f*
Ja

S.
dziel - ny zuch, po - do - bny lwiej na - tu - rze.

A.

T.
Ich ro - dzie był to zuch, Ich ro - dzie był to dziel - ny zuch, po -

B.

St.
-dobny lwiej na - tu - rze! Gdy szło mu wspan, wytr - wa - le zno - sił

Zb.
-dobny lwiej na - tu - rze! Gdy szło mu wspan, wytr - wa - le zno - sił

Mac.
tu coś złe - go wró - że. Oj! tak, w tym strasznym dwo - rze ruch dzi - wa - czny w swej na -

T.
-do - bny lwiej na - tu - rze!

B.

194

H. *ff*
 Czy w nich niewieś - ci duch, rzecz cie - ka - wości war - - ta, wiem

J. *ff*
 Czy w nich niewieś - ci duch, rzecz cie - ka - wości war - ta, wiem już, wiem

Cz. *ff*
 Swa - ta - nie mo - je w puch, ob - mo - wa nie nie war - ta, czym tu i

St. *ff*
 bu - rze. Wśród bo - ju ra - bał w puch, nie lę - kał się choć czar - - ta i

M. *ff*
 Wśród bo - ju ra - bał w puch, nie lę - kał się choć czar - ta i wiem, że

Zb. *ff*
 bu - rze. Wśród bo - ju ra - bał w puch, nie lę - kał się choć czar - ta i tak i

D. *ff*
 Gdy w nich nie - mę - ski duch, u - ciekną stąd do czar - - ta i

Mac. *ff*
 - tu - rze, i ten myśli - wy, zuch za - kra - wa coś na czar - ta, jak stąd, ach!

Sk. *ff*
 Ten wlaź mi jak zły duch, myś - liwskiej mej na - tu - rze, już wiem, wiem.

S. *ff*
 Wśród bo - ju ra - bał w puch, nie lę - kał się choć czar - ta i znać, że

A. *ff*

T. *ff*
 Wśród bo - ju ra - bał w puch, nie lę - kał się choć czar - ta i znać, że

B. *ff*

194

8va (ad libit.)8va...

ff Tutti

H. jak po - znamy, któ - ry zuch! Po - zna -

J. jak po - znamy, któ - ry zuch! Czy trwoż - ni są w na -

Cz. jak znie - chęć bra - ci dwóch! Coś nie - dobre - go

St. tak wy - chował sy - now dwóch! Po - do - bny lwiej na -

M. tak wy - chował sy - nów dwóch! Po - do - bny lwiej na -

Zb. tak wy - chował sy - nów dwóch! Po - do - bny lwiej na -

D. tak ich za - miar pójdzie w puch! Lecz je -

Mac. jak pa - niczów wyrwać dwóch! Ja tu coś złe - go

Sk. jak, u - po - je go za dwóch! Wy - bor - nie się przy -

S. tak wy - cho - wał sy - nów dwóch. Ich ro - dzie był to dziel - ny zuch, po - do - bny lwiej na -

A. tak wy - cho - wał sy - nów dwóch. Ich ro - dzie był to dziel - ny zuch, on dia - ble w bo - ju ra - bał

T. tak wy - cho - wał sy - nów dwóch. Ich ro - dzie był to dziel - ny zuch, on dia - ble w bo - ju ra - bał

B. tak wy - cho - wał sy - nów dwóch. Ich ro - dzie był to dziel - ny zuch, on dia - ble w bo - ju ra - bał

OSSIA

8va. 8va.

195

H. - my , któ-ry zuch, po - zna - my duch, rzecz

J. -tu - rze, po - zna - my, któ-ry zuch, rzecz

Cz. wró - że, o jak zniechę - cię dwóch, ob-

Sł. -tu - rze, wy - cho - wał sy - nów dwóch, nie

M. -tu - rze, wy - cho - wał sy - nów dwóch, nie

Zb. -tu - rze, wy - cho - wał sy - nów dwóch, nie

D. - śli o - ba tcho - rze i za - - miar wpuch, u -

M.c. wró - że, jak ich o - ca - lię dwóch, za -

Sk. - słu - że, u - po - je go za dwóch, gdy

S. -tu - rze, gly szło mu wspan, to zawsze go pod - no - sił dziel - ny duch.

A. wpuć i znać, że swej od - wa - gi duch prze - ka - zał na tych sy - nów dwóch; ich

T. wpuć i znać, że swej od - wa - gi duch prze - ka - zał na tych sy - nów dwóch; ich

B. wpuć i znać, że swej od - wa - gi duch prze - ka - zał na tych sy - nów dwóch; ich

H. cie - kawoś - ci war - ta, czy w nich niewieś - ci duch, o

J. cie - kawoś - ci war - ta, czy w nich niewieś - ci duch, o

Cz. - mo - wa nie nie war - ta, swa - ta - nie mo - je w puch, o

St. lę - kał się choć czar - ta, o dziel - ny był to zuch, o

M. lę - kał się choć czar - ta, o dziel - ny był to zuch, wśród bo - ju rą - bał w puch, o

Zb. lę - kał się choć czar - ta, o dziel - ny był to zuch, wśród bo - ju rą - bał w puch, o

D. - cie - kną stąd do czar - ta, ich za - miar pój - dzie w puch, o

Mac. - kra - wa coś na czar - ta, ma tak dzi - wa - czny ruch, o! bia - da nam, o! bia - da

Sk. łeb za - krę - ci kwar - ta, traf dzi - ka je - śliś zuch, gdy łeb za - krę - ci kwar - ta,

S. Wśród bo - ju rą - bał w puch, o

A.

T. ro - dzie był to zuch, wy - cho - wał sy - nów dwóch, wśród bo - ju rą - bał w puch, o

B.

gva (ad lib.)

196

H. tak

J. tak

Cz. tak

St. tak

M. tak, dia-ble w bo-ju ra-bał w puch, dia-ble w bo-ju ra-bał w puch!

Zb. tak, dia-ble w bo-ju ra-bał w puch, dia-ble w bo-ju ra-bał w puch!

D. tak

Mac. bia - - - da nam!

Sk. traf; po-coś włącz tu jak zły duch, po-coś włącz tu jak zły duch!

S. dziel - - - ny to był, dziel - - - ny to był zuch i tak wy - cho-wał sy - nów

A.

T. tak, dia-ble w bo-ju ra-bał w puch, dia-ble w bo-ju ra-bał w puch!

B.

196

gra

197

H. Ba - da - jąc po - stać, ruch, że trwoźni są wna -

J. Ba - da - jąc po - stać, ruch, że trwoźni są wna -

Cz. Ach! sprze-ci-wień - stwa duch go - tu - je dla mnie

St. O! był to dziel - ny zuch, po - do-bny lwiej na -

M. O! był to dziel - ny zuch, po - do-bny lwiej na -

Zb. O! był to dziel - ny zuch, po - do-bny lwiej na -

D. Więc mam ry-wa - li dwóch, lecz je - śli o - ba

Mac. W tym strasznym dwo - rze ruch, dzi - waczny wswej na -

Sk. Ten wlaź tu jak zły, duch mys - liwskiej twej na -

S. dwóch. O! był to dziel - ny zuch, po - do-bny lwiej na -

A.

T. O! był to dziel - ny zuch, po - do-bny lwiej na -

B.

197

H. -tu - rze, ja coś na wspak stry - jen - ki słowom wró - że... Czy w nich niewieś - ci

J. -tu - rze, ja coś na wspak stry - jen - ki słowom wró - że... Czy w nich niewieś - ci

Cz. bu - rze, ja tak, on wspak, coś nie - dobre - go wró - że, swa - ta - nie mo - je

St. -tu - rze, gdy szło mu wspak wytr - wa - le zno - sił bu - rze, wśród bo - ju ra - bał

M. -tu - rze, gdy szło mu wspak wytr - wa - le zno - sił bu - rze, wśród bo - ju ra - bał

Zb. -tu - rze, gdy szło mu wspak wytr - wa - le zno - sił bu - rze, wśród bo - ju ra - bał

D. teń - rze, wiem już, wiem jak o - bydwóch stąd wy - ku - rze, gdy w nich nie - mę - ski

Mac. -tu - rze, ej! tak, ej! tak, ja tu coś zło - go wró - że i ten myśli - wy

Sk. -tu - rze, już wiem, wiem jak wy - bornie się przy - stu - że, u - po - je cię za

S. -tu - rze, gdy szło mu wspak wy - trwa - le zno - sił bu - rze, wśród bo - ju ra - bał

A. -tu - rze, gdy szło mu wspak wy - trwa - le zno - sił bu - rze, wśród bo - ju ra - bał

T. -tu - rze, gdy szło mu wspak wy - trwa - le zno - sił bu - rze, wśród bo - ju ra - bał

B. -tu - rze, gdy szło mu wspak wy - trwa - le zno - sił bu - rze, wśród bo - ju ra - bał

198

H. duch, rzecz cie - ka - woś - ci war - - - - -

J. duch, rzecz cie - ka - woś - ci war - - - - -

Cz. w puch, ob - mo - wa nie nie war - - - ta, nie war - - -

St. w puch, nie lę - kał się choć czar - - - ta, tak - - -

M. w puch, nie lę - kał się choć czar - - - ta, wy - cho - wał

Zb. w puch, nie lę - kał się choć czar - - - ta i tak wy -

D. duch, u - ciekną stąd do czar - - - ta, oj!

Mac. zuch za - kra - wa coś na czar - - - ta, jak stąd pa -

Sk. dwóch, gdy łeb za - ma - ci kwar - ta, bierz broń i traf

S. w puch, nie lę - kał się choć czar - - ta i znać, że tak wy - cho - - -

A. wy - cho - wał, wy -

T. w puch, nie lę - kał się choć czar - - - ta tak wy -

B. czar - - - ta i tak wy -

198

H. - - - ta - - - , już wiem i jak - - - po - zna -

J. - ta, wiem - - - już wiem i jak - - - po - zna -

Cz. ta, czym - - - że tu i jak - - - znie - chę -

St. o tak. I tak, o tak wy - cho -

M. sy - nów dwóch. I znać, że tak wy - cho -

Zb. -cho-wał sy-nów dwóch. I tak, o tak wy - cho -

D. tak, tak, tak. O tak, o tak ich za -

Mac. -ni-czów wyrwać dwóch. Jak stąd pa-ni - czów, jak -

Sk. dzi - ka je-śliś zuch. Bierz broń, bierz broń i traf

S. wał sy - nów dwóch. I tak wy -

A. -cho-wał / sy - nów dwóch.

T. -cho-wał sy - nów dwóch. I tak wy -

B. -cho-wał sy - nów dwóch.

199

H. - my, kló-ry zuch, o tak, o tak, wiem już wiem,

J. - my, kló-ry zuch, o tak, o tak, wiem już wiem;

Cz. - cié bra-ci dwóch, o jak, o jak, czym i jak,

St. - wał sy-nów dwóch, o tak, o tak, dziel - ny zuch,

M. - wał sy-nów dwóch, o tak, o tak, dziel - ny zuch,

Zb. - wał sy-nów dwóch, o tak, o tak, dziel - ny zuch,

D. - miar pój-dzie wpuch, o tak, o tak, wiem już wiem,

Mac. - że wyrwać stąd, o jak, o jak, wyr - wać stąd

Sk. - je - że - liś zuch, o tak, o tak, kie - dyś zuch,

S. - cho - wał sy - nów dwóch, o tak, o dziel - ny to zuch, ra - bał też

A. - cho - wał sy - nów dwóch, o tak, o dziel - ny to zuch, ra - bał też

T. - cho - wał sy - nów dwóch, o tak, o dziel - ny to zuch, ra - bał też

B. - cho - wał sy - nów dwóch, o tak, o dziel - ny to zuch, ra - bał też

199

H. wiem i jak po - znać, po - znać, któ - ry zuch,

J. wiem i jak po - znać, po - znać, któ - ry zuch,

Cz. czym i jak by znie - chę - - - - - cię dwóch,

St. dziel - ny tak, że wy - cho - wał sy - nów dwóch,

M. dziel - ny tak, że wy - cho - wał sy - nów dwóch,

Zb. dziel - ny tak, że wy - cho - wał sy - nów dwóch,

D. wiem, ich za - - - - - miar wpuch, tak pój - dzie wpuch,

Mac. wyr - wać jak _____, jak wyr - wać pa - ni - czów dwóch,

Sk. a więc traf dzi - ka, traf dzi - ka je - śliś zuch,

S. wpuch i tak wy - cho - wał, wy - cho - wał tych sy - nów dwóch, dzielny

A.

T. wpuch i tak wy - cho - wał, wy - cho - wał tych sy - - - - - nów dwóch, dzielny

B. sy - nów

200

H. *wiem już wiem, wiem i jak po - znać, po - znać,*

J. *wiem już wiem, wiem i jak po - znać, po - znać,*

Cz. *czym i jak, czym i jak, by znie - chę -*

St. *dziel - ny zuch, dziel - ny tak, że wy - cho - wał,*

M. *dziel - ny zuch, dziel - ny tak, że wy - cho - wał*

Zb. *dziel - ny zuch, dziel - ny tak, że wy - cho - wał*

D. *wiem już wiem, wiem, ich za - miar w puch, tak*

Mac. *wyr - wać stąd, wyr - wać jak, jak wyr - wać pa -*

Sk. *kie - dys zuch, a więc traf dzi - ka, traf dzi - ka*

S. *zuch, ra - bał też w puch i tak wy - cho - wał, wy - cho - wał tych*

A. *zuch, ra - bał też w puch i tak wy - cho - wał, wy - cho - wał tych*

T. *zuch, ra - bał też w puch i tak wy - cho - wał, wy - cho - wał tych*

B. *zuch, ra - bał też w puch i tak wy - cho - wał, wy - cho - wał tych*

200

(ad lib.)

H. kto - ry zuch, tak po - zna - my, kto - ry zuch, tak po - zna - my, kto - ry

J. kto - ry zuch, tak po - zna - my, kto - ry zuch, tak po - zna - my, kto - ry

Cz. - cie dwóch, jak znie - chę - cie bra - ci dwóch, jak znie - chę - cie bra - ci

St. sy - nów dwóch, o

M. sy - nów dwóch, oj to dziel - ny był zuch, oj to dziel - ny był

Zb. sy - nów dwóch, oj to dziel - ny był zuch, oj to dziel - ny był

D. pój - dzie w puch, za - miar ich pój - dzie w puch, jak po - sta - pię wiem

Mac. - ni - czów dwóch, bia - da nam, bia - da nam, bia - da nam, bia - da

Sk. jeś - liś zuch, a więc traf jeś - liś zuch, a więc traf jeś - liś

S. sy - nów dwóch, wbo - ju ra - bał wszystko w puch i wy - cho - wał sy - nów

A.

T. sy - nów dwóch, oj to dziel - ny był zuch, oj to dziel - ny był

B. sy - nów

gra

201

202

H. zuch
 J. zuch
 Cz. dwóch
 Su. tak
 M. zuch
 Zb. zuch
 D. jak
 Mac. nam
 Sk. zuch
 S. dwóch
 A.
 T. zuch
 B.

201

202

8va
 Vni Fl.
 Trbni
 Cor.
 ff

(Miecznik podaje rękę Czołkownicy, Stefan Hamiec, Zbigniew Jedwiltze. Inni goście także łączą się w pary i przechodzą na prawo do drugiej kom-

Ob. Cl.

naty. Damazy żyje, że Stefan uprzedził go w podaniu ręki jednej z Zbigniew drugiej paninie, bierze Skołubę na stronę i szepce mu do ucha. Skołuba

meno f

Ob. Cl.

dim.

z wielką uciechą okazuje gestami gotowość spełnienia tego co żąda. Damazy ze śmiechem wyraża odchodzącym Stefanowi i Zbigniewowi oraz stoją-

p

Vni Cl.

Fag.

Timp.

ppp

Cor. Fag.

cemu w głębi Maciejowi, nie dostrzegającemu tej groźby. Damazy odchodzi za drugimi na prawo. Zastona spada.)

204

Cl.

Fag.

Vle.

Vni Cl.

Fag.

Qu. Cor. cresc.

ff

Qu. Legni

Tutti

Koniec Aktu II